

Gascons (Arenys de M.), V. *Goscons*

GASERANS

Poblet agr. al municipi de Sant Feliu de Buixalleu (Selva), situat entre les rieres de Repiaix i d'Arbúcies.

PRON. MOD.: *gəzəràns*, oït a Hostalric per Casabuberta (c. 1920) i per Cor. (c. 1928 etc.).

DOC. ANT. 1027: *Gasarans* (Cart. St. Cugat II, 10 158); 1038: «donamus villam que vocatur *Gazerans*» en l'acta de fundació i dotació de St. Salvador de Breda p. p. *Esp. Sagr.* XLIII, 361, i per Villan. (*Vi. Lit.* XIV, 200); i novament per Pons Guri segons una còpia de c. 1623 (aquí var. *Gaserans*); de nou id., en el seu *Diplomatari* del Mon. de St. Pol.

1185: *Sancti Laurentii de Gazerans* (Kehr, *Papsturk.*, 515); 1209 i 1293: *Gasarans* (Cart. Roca-rossa, 174, 177); 1362: *Par. Sti. Laurencii de Gasaranis* (Alsius, *Nomenclátor*, 144).

ETIM. Deriva del nom de planta *gaserans*, *galzerans* o *gallerans*, «*ruscus aculeatus*», una espècie semblant al grèvol, nom existent en l'àrab hispànic, en la forma *ħaizaràn* i en l'àrab d'Orient en la forma *ħaizuràn* o *ħaizúr*, que designen plantes anàlogues, diferents de la nostra. El *DECat* estableix que el nostre mot deu venir de la forma aràbiga oriental potser alterada pel nom d'una planta autòctona (IV, 318b38-319a3). J. F. C.

GASÍ, Cas ~

En el terme de Sant Antoni de Portmany (Eivissa), que pot identificar-se amb el *Raffal Algazi* del *Memo-riale Divisionis* (cf. vol. I, 161).

Gatzí, partida del terme de Porreres (Mallorca) (XLI, 73.20; Mapa Mascaró, 28I5).

Gasén o *Gazent*, són cognoms anotats a Alacant (xxxvi, 119.24) i a Ondara (Mrq. de Dénia) (xxxiii, 40 102.7).

De l'àrab *ħazín* 'trist, malaurat' (*RMa* a l'art. *tristari*, p. 615.3f) (cf. vol. I, 161). J. F. C.

Gassies, *Gassió*, *Gassiot*, V. *Garcia*

Les GASSIMES

Partida del terme de Sopeira (Alta Ribagorça) (xviii, 191.8).

Qásim és el participi del verb àr. *qasm* 'partir, dividir' (*RMa*, 354), «partir en partes: *quecém*», «partimento: *quixma*» (*PAlc*, 333.35, 343b14).

Com a ètímon convé el fem. *qásima* 'c. u. de les 55 parts en què es divideix una terra'.

Gassol, *Gassull*, V. *Gas*

Gata (de *Gorgos*) i Cabo de *Gata*, V. nota 4 de l'artícle *Catadau*

GATELL

La Font de Gatell, de Lloberola (Segarra) (xlvi, 125.10).

5 *HOMONIMS I DERIVATS*. *Gorg*, *Mas* i *Coves del Gatell*, en terme de Vilabella (Alt Cp. Tarr.) (xlvi, 266.43, 27.35, 29.39).

Els Gatells, partida del terme de Vilanova d'Alcolea (Pna. Cast.) (xxviii, 171.11).

Les Gatelledes, partida de Sant Hilari Sacalm. Ja l'any 1451: *Les Gateledes* (CCandi, *St. Hilari*, p. 93).

Font de la Gatelleta, prop de Montserrat (BDLC xi, 23) i una altra a Sta. Fe del Montseny deuen ser alteració de *-eda*.

De *gatell*, arbret salicaci que es fa vora les fonts i llocs humits (*DECat* IV, 418a59-b10). J. F. C.

GATÉN

Despoblat dins la partida de *Gatén*, que és entre Bellvís i el terme antic de Lleida. En la forma *Algarten* en doc. de 1079 d'Ager (Sanahuja, *Ager*, 1984, p. 85). És *Caten* com figura en els *Termini Antiqui* de Lleida (n.º 19): «inter turrem dels *Archs* et *Belvis* --- et tenet usque *Caten* qui est --- de *Ilerda*». El 1307 Ermengol de Cabrera reclama a Jaume II que li tornin *Safareig* i *Gatén*, junt amb Bellvís (*Castells Catalans* VI, 1979, 1a., p. 532). Com que també va junt amb la *Turris de Çabarig* en els *Termini Antiqui* a 1270 (n.º 15), devia incloure un bassal (àr. *sabrîğ*): això i la triple variant *ca-/ga-/alga-* suggereix que sigui el mot romànic *CATINUS* 'cossi, gibrell' (veg. art. *Cadí* i *Algadins*), en forma arabitzada (*ğ* es faria *de* per la sonora emfàtica *ğ*); no hi ha etim. aràbiga raonable (no hi lliguen ni *ğitán* «fundus», ni *kitán* 'lli' en què pensa el jove doctor G.^a Biosca en l'ed. dels «*Term. Ant.*»).

El GATIENS

Partida del terme de la Selva de Mar (Alt Empordà) (xxii, 100.4). És un barranc o valleta que baixa de Sant Salvador cap a l'E. i ENE. a desembocar per l'esquerra a la ribera de la Selva, 0k3 aigües amunt del poble.

Sembla venir del NP germànic *WĪTESINDS* (Förstemann, 1573) > b. ll. *GUITESINDUS* passant (amb metàtesi vocàlica) per *gəti(z)ens*. J. F. C.

GATILLEPA

Fontem de Gatillepa, indret antic del terme de Santa Coloma de Queralt (Conca de Barberà), a. 1260 (CCandi, *Misc. Hist. Cat.* I, 81).

Punta de Gatillepis, en el terme de Cadaqués (Alt Empordà) (xlv, 137).

60 ETIM. De la frase *gat hi llepa*. Es tracta de fonts o